

P R E S U D A
U IME REPUBLIKE HRVATSKE

Okružni sud u Požeži, u vijeću sastavljenom od sudača ovoga suda Branimira Miljevića, kao predsjednika vijeća i Ljiljane Štirmer, kao člana vijeća, te sudaca porotnika Ivana Nadja, Karla Crnića i Ivana Šarića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Ivane Stasny, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv Bogdana Delića i Stevana Štekovića, sada obojice nepoznata boravišta, zbog krivičnog djela iz članka 120. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske (OKZH).
Povodom optužnice Okružnog JT Požeža KP-81/92 od 25. ožujka 1993. godine, dana 20. svibnja 1993. godine, nakon održane javne rasprave u prisutnosti zanjenika Okružnog JT Ivana Delića, te branitelja optuženika Julke Lučić-Priča, a u nesaznoći optuženika, istog dana je donio i javno objavio slijedeću

P R E S U D U

Optuženici:

1. BOGDAN DELIĆ,
[REDACTED]

2. STEVAN ŠTEKOVIC,
[REDACTED]

K r i t i s u

Što su:

dana 29. kolovoza 1991. godine u prijepodnevnim satima u mjestu Koprivna, općina Požeža, kao pripadnici tzv. "Teritorijalne obrane SAO Zapadna Slavonija", za vrijeme oružanih sukoba na području sjeverozapadnog dijela općine Požeža - općine Pakrac, protivno odredbama članka 31. i 34. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata, zaustavili Dubravku Klanfara koji je svojim traktorom i prikolicom prolazio cestom Striježevica - Milivojevci, sakupljajući mlijecko, te uperivši u istoga automatsku pušku izvršili pretres, zatim ga stavili u prikolicu i odvezli do sela Cikote, gdje u od njega prijeteci mu cružjem tražili podatke o postrojbama

Hrvatske vojske i policije, o njihovom razmještaju i naoružanju, a nakon toga odvezili u mjesto Šučje, općina Pakrac, gdje se nalazio sabirni logor i gdje su ga zadržali kao taceru 46 dana, sve do 13. listopada 1991. godine, kada je razmijenjen s više osobe hrvatske nacionalnosti koji su na isti ili sličan način bili matočeni za osobe lišene slobode zbog počinjenih krivičnih djela protiv Republike Hrvatske,

dakle, kršеји pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanih sukoba uzeli civilnu osobu za taceru i protuzakonito ga zatvorili.

Čime su počinili krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava, ratni zločin protiv civilnog stanovništva, označeno i kažnjivo po članku 120. stavak 1. OKZRH.

Pa se temeljem članka 120. stavak 1. OKZRH

c s u d j u ĥ u

BOGDAN DELIĆ na kaznu zatvora u trajanju od 6 (osam) godina.

STEVAN ŠTEKOVIC, na kaznu zatvora u trajanju od 6 (osam) godina.

Po članku 90. stavak 4. ZKP optuženici se oslobadaju od plaćanja troškova krivičnog postupka.

Obrazloženje

Okružno javno tužiteljstvo Požege optužilo je Boždana Delića i Stevana Štekovića zbož krivičnog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz članka 120. stavak 1. OKZRH.

Optuženici Boždan Delić i Stevan Šteković priđeli su se paravojnim srpskim formacijama i nalaze se na prostoru koji je za sada nedostupan državnim organima Republike Hrvatske. Kako se radi o tečkom krivičnom djelu vijeće ovega suda je na prijedlog Okružnog JT Požege dana 29. ožujka 1993. godine donijelo rješenje da se optuženicima sudi u nenaznočnosti.

U dokaznom postupku sud je saslušao svjedoka Dubravka Klanfara, te je izvršio uvid u prekršajnu evidenciju, potvrdu o imovnom stanju i izvod iz kaznene evidencije.

Na osnovu tako provedenog dokaznog postupka, vijeće ovoga suda je ocijenilo da su optuženici počinili djelo koje im je stavljeno na teret.

Svjedok Dubravko Klanfar saslušan tijekom istražnog postupka izkazao je da se 29. kolovoza 1991. godine kretao cestom Koprivna - Jemlovac gdje je skupljao mlijeko. Dočavši ispred sela Koprivna ispred njega izišla su tri civila naoružani automatskim puškama. Među njima prepoznao je dvojicu komšija, inače njegovih vršnjaka s kojima je išao u školu. To su bili optuženici Boždan Delić i Stevo Šteković. Nakon što su ga zaustavili natjerali su ga da sidje s traktora, a na ruke su mu stavili lisice. Po tom su ga snijestili u traktorsku prikolicu, te su ga šumskim putem s ruksakom na glavi odvezli u selo Cikote. Tamo su mu rekli da će ga ispitati neki Drago pa da će ga nakon toga pustiti kući. Nakon što taj Drago nije pojavio ispitivali su ga Boždan Delić i Stevo Šteković i to o tome tko je sve u selu član HDZ, tko je su postavljene straže, kako su naoružani i tko je sve u policiji. Nakon toga došao je neki kombi pa su ga ponovno svezali i odvezli ga u zatvor u Bučju. U Bučju je bio smješten u vetrinarskoj stanici gdje su zarobljene ljudi vrijeđjali i zlostavljavali. Za boravka u zatvoru se razbolio od čeza i danas ima posljedice.

Na glavnocj raspravi nadopunio je svoj iskaz iscišući da prilikom uhićenja nije imao nikakvo naoružanje i da je bio u civilnom odjelu. U zatvoru u Bučju srećo je i druge uhićene Požešane.

Iz izvoda iz prekrčajne i kaznene evidencije za optuženike utvrđeno je da isti nisu do sada evidentirani kao počinitelji kaznenih djela.

Iz potvrde društvenih prihoda općine Požege utvrđeno je da se isti ne vode kao posjednici nekretnina.

Optuženicima Boždanu Deliću i Stevanu Štekoviću stavljen je na teret da su počinili krivično djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz članka 120. stavak 1. OKBN.

Saslušanom svjedoku Dubravku Klanfaru, vijeće svoga suda u cijelosti je poklonilo vjeru jer je svjedok decidiрано i jasno opisao cijeli događaj i u njegovom iskazu nije bilo nikakvih nejasnoća i proturiječnosti.

Prema iskazu tog svjedoka on je uhićen od optužnika Boždana Delića i Stevana Štekovića koje osobno poznaje jer je s njima išao i u školu. Uhićen je u trenutku dok je svojim traktorom skupljao mlijeko. Bio je obučen u civilno odjelo i nikakvo naoružanje nije imao sa sobom. Njega su osobno uhitili optuženici brijetivši mu automatskom puškom, a nakon toga su ga svezali lisicama i u traktorskoj prikolici odvezli u selo Cikote. U selu Cikotama optuženici su osobno ispitivali Dubravku Klanfara o postrojbama hrvatske policije i njihovom naoružanju. Nakon toga odvezli su ga u zatvor u Bučje kako bi ga kasnije razmijenili za osobe srpske nacionalnosti.

Postupajući na taj način optuženici su prekršili odredbe članaka 31. i 34. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata. Članak 31. spomenute Konvencije govori da se nad civilnim osobama ne smije vršiti nikakva tjelesna ili moralna prinuda da bi se dobila od njih neka obavještenja. Iz ponašanja optuženika vidljivo je da su oni pod prijetnjom oružja ispitivali u Cikotama oštećenika Dubravku Klanfara.

Članak 34. spomenute konvencije govori o tome da je zabranjeno uzimanje taoca. Iz utvrđenog činjeničnog stanja ustanovljeno je da su optuženici uhitiši Dubravku Klanfara i sproveli ga u zatvor u Bučju samo za to da bi ga razmijenili za uhićene osobe srpske nacionalnosti.

Postupajući na takav način, kršeći odredbe Ženevske konvencije o postupanju s civilnim osobama, optuženici su počinili krivično djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva jer su u njihovim radnjama stečena sva zakonska obilježja ovoga djela.

Odlučujući o kazni vijeće ju ponašanju optuženika nije našlo olakotnih okolnosti jer su optuženici i dan danas u neprijateljskim redovima iako su imali mnogo prilika da su to željeli, da te neprijateljske redove napuste.

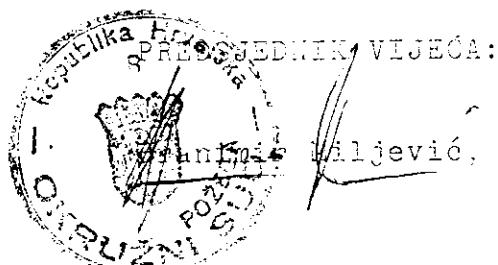
S druge, pak strane od otegottih okolnosti sud je cijenio visok stupanj krivične odgovornosti jer se ovdje radi o direktnom umišljanju na strani optuženika. Oni upravo žele uhitiši Dubravku Klanfara znajući gdje se on kreće i tako uhićenog sprovode ga do Bučja. Isto tako radi se o najtežim krivičnim djelima za čije gonjenje je Republika Hrvatska obvezna provoditi postupak u skladu sa međunarodnim obvezama. Stoža je vijeće, cijeneći težinu djela i stupanj krivične odgovornosti optuženicima izrekalo zatvorsku kaznu u trajanju od osam godina, smatrajući da će se s takvom kaznom u cijelosti postići svrha kažnjavanja.

Kako su optuženici za sada nedostupni državnim organima Republike Hrvatske i kako nemaju nikakve imovine sud ih je oslobođio od plaćanja troškova krivičnog postupka.

Požega, na dan 20. svibnja 1993. godine

ZAPISNIČAR:

✓ 07/07
Ivana Stastny

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana pismenog primjeka presude. Žalba se podnosi u tri ostavjetna primjerka ovome суду neposredno ili preporučenom poštijkom putem pošte, a ovi odlučuje Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

6 Suglašnost ovog prijepisa sa izvornikom
ovjerava upravitelj kancelarije

